

פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב—1971

ה ת ו כ ן :

<u>סעיפים</u>		
1	פרשנות : פרק א'
		אסירים : פרק ב'
10—2	סימן א' : קבלת אסירים וכליאתם .
19—11	סימן ב' : משמורת אסירים והעברתם
24—20	סימן ג' : הבאת אסיר לבית המשפט
27—25	סימן ד' : עבודה
37—28	סימן ה' : רשיונות חופש
52—38	סימן ו' : חפצים אסורים וקשר עם החוץ .
55—53	סימן ז' : אסירים שנידונו למיתה
62—56	סימן ח' : משמעת
68—63	סימן ט' : שחרור
		בתי סוהר : פרק ג'
70—69	סימן א' : הקמת בתי סוהר
72—71	סימן ב' : מבקרים רשמיים
75—73	סימן ג' : רופאים
81—76	סימן ד' : ארגון השירות
87—82	סימן ה' : גיוס ושחרור
92—88	סימן ו' : סוהרים מוספים זמניים
95—93	סימן ז' : סמכויות הסוהרים ואחריותם
100—96	סימן ח' : איסורים
110—101	סימן ט' : עבירות משמעת
114—111	שונות : פרק ד'
		תוספת

פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 *

פרק א': פרשנות

הגדרות

1. בפקודה זו –
"אסיר" – הנתון כדין במשמורת בית סוהר;
"אסיר אזרחי" – אסיר שאינו אסיר פלילי;
"אסיר פלילי" – אסיר על פי כתב של בית משפט או רשות אחרת כשהם דנים בפלילים או כתב של בית דין צבאי;
"אסיר שפוט" – אסיר פלילי שנגזר דינו;
"הנציב" – נציב שירות בתי הסוהר, לרבות המשנה לנציב;
"חפץ" – חפץ מכל הגדר שהוא, לרבות כסף, בגדים, מזון, משקאות, טבק בכל צורה, מכתב, נייר ומכשיר;
"חפץ אסור" – חפץ שפקודה זו או התקנות אינן מתירות הכנסתו לבית סוהר, הוצאתו מבית סוהר או החזקתו בידי אסיר;
"לחם ענושים" – מנת מזון שנקבעה כעונש, והיא מספקת לקיים אדם בחיים תקופה מוגבלת אם אין עמה עבודה;
"לחם צר" – מנת מזון שנקבעה כעונש ואינה מחייבת פטור מעבודה;
"מנהל בית סוהר" – הסוהר הבכיר הממונה על בית סוהר, לרבות מי שנתמנה לנהל בית סוהר או למלא תפקידיו של מנהל, כולם או מקצתם;
"סוהר" – כל הנמנה עם שירות בתי הסוהר;
"רופא" – רופא בית הסוהר;
"השר" – שר המשטרה.

פרק ב': אסירים

סימן א': קבלת אסירים וכליאתם

2. לא יתקבל אדם לבית סוהר אלא על פי צו מאסר או צו מעצר שהובא עמו, ואולם מותר לקבל לבית סוהר ילד של אסירה ביחד עם אמו אם היא מיניקה אותו והוא בן פחות משנתיים.
3. מנהל בית הסוהר יאמת כי הצו חתום בידי הרשות המתאימה ועשוי כדין והאסיר הוא האדם הנזכר בו.
4. בהתקבל אדם לבית סוהר ידאג מנהל בית הסוהר שיירשמו בנוגע אליו הפרטים שנקבעו.
5. בשעת קבלת אסיר ייערך בו חיפוש וחפצים אסורים יילקחו ממנו.
6. (א) סמוך ככל האפשר לאחר שנתקבל ייבדק כל אסיר בנפרד על ידי הרופא, ועד שיבדק יופרד במידת האפשר מאסירים אחרים.
(ב) הרופא ירשום את מצב בריאותו של האסיר ופרטים אחרים שנקבעו.

* נקבע בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום כ"ח בתשרי תשל"ב (17 באוקטובר 1971) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בהג"ח 18, עמ' 415.
נוסח חדש זה בא במקום פקודת בתי הסוהר, 1946: ע"ר 1946, תוס' 1, עמ' 6; ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 138, עמ' 278; ס"ח חש"י, עמ' 261; ס"ח חשי"ד, עמ' 238; ס"ח חש"ט, עמ' 147; ס"ח חש"ז, עמ' 23; ס"ח חשי"ח, עמ' 39; ס"ח חשכ"ג, עמ' 124; ק"ח חש"ך, עמ' 1865; ק"ח חשכ"ו, עמ' 1072.

7. כסף, בגדים וחפצים אחרים שהביא אסיר עמו לבית הסוהר ואין הוא רשאי להחזיקם, יימסרו למשמורתו של מנהל בית הסוהר; המנהל יקיים רישום של החפצים האמורים והם יוחזרו לאסיר עם שחרורו. חפצי אסיר במשמורת

8. היו בגדיו של אסיר ישנים, בלויים או מלוכלכים עד שאינם ראויים עוד לשימוש, רשאי מנהל בית הסוהר לצוות שיושמדו. השמדת בגדים

9. מנהל בית הסוהר רשאי לטרוח לקבל לבית הסוהר כל חפץ של אסיר שקשה להחסינו בנקל בבית הסוהר מחמת נפחו או כמותו. סירוב לקבל למשמורת

10. (א) אסירים ואסירות ייכלאו בחלקים נפרדים של בית הסוהר באופן שימנע מהם להיראות, לשוחח או לבוא במגע זה עם זה. הפרדת המינים וחלוקה לסוגים

(ב) במידה שהדבר הוא מעשי מבחינת תנאי השיכון בבית הסוהר, יסוגו האסירים והאסירות לסוגים שונים אלה:

- (1) אסירים הממתינים למשפטם יופרדו מאסירים שפוטים;
- (2) בני פחות משש עשרה יופרדו ממבוגרים;
- (3) אסירים אזרחיים יופרדו מאסירים פליליים;
- (4) עבריינים שנידונו לראשונה יופרדו מעבריינים חוזרים.

סימן ב': משמורת אסירים והעברתם

11. (א) אסיר הכלוא בבית סוהר יראו אותו כנתון למשמורתו החוקית של מנהל בית הסוהר. אסירים במשמורת המנהל

(ב) כל אסיר יהיה כפוף למשמעת בית הסוהר ולתקנותיו כל תקופת מאסרו, בין כשהוא מצוי בתחום בית הסוהר ובין כשאינו מצוי שם.

12. (א) הנציב רשאי בצו כללי או מיוחד להורות שסוג פלוני של אסירים או אסיר פלוני יועברו מבית הסוהר שבו הם מצויים לבית סוהר אחר, ואין נפקא מינה מה שם בית הסוהר הנקוב בצו המאסר. העברת אסירים

(ב) כל אסיר ייבדק בדיקה רפואית לפני העברתו לבית סוהר אחר.

13. (א) אירעה בבית סוהר מחלה מידבקת, מותר להעביר אסירים מאותו בית סוהר למקום אחר אף אם המקום לא הוכרו כבית סוהר לפי פקודה זו, וכל זמן שאסיר נמצא במקום כאמור יראו את המקום כחלק מבית הסוהר שממנו הועבר; פסקה המחלה, יוחזר האסיר לבית הסוהר שממנו הועבר, אם הוא חייב עוד להיות כלוא בו. העברה לרגל מחלה מידבקת

(ב) העברה לפי סעיף זה תהיה לפי צו חתום בידי השר או, בשעת הדחק, בידי מנהל בית הסוהר או אחד מהמבקרים הרשמיים של בית הסוהר.

14. השר רשאי ליעד בבית סוהר או מחוצה לו מקומות מתאימים למשמורת חולי נפש ולטיפול בהם. מקומות לטיפול בחולי נפש

15. (א) היה אסיר בבית סוהר נראה חולה נפש, יודיע מנהל בית הסוהר על כך לרופא והרופא יבדוק את האסיר. העברת אסיר חולה נפש

(ב) נתן הרופא בענין האסיר תעודה בטופס שבתוספת, ישלח מנהל בית הסוהר העתק של התעודה לנציב לשם מסירה לשר והשר רשאי, כצו חתום בידו המופנה למנהל בית הסוהר, לצוות להעביר מיד את האסיר האמור למקום מתאים שיועד לפי סעיף 14.

(ג) מי שהועבר כאמור יישאר במקום שיועד עד שיאשר רופא ממשלתי שהוא נשתפה, ואז יוחזר לפי צו השר למשמורתו של מנהל בית הסוהר, אם הוא חייב עוד להיות כלוא בו; אם לאו – ישוחרר.

אשפוז אסירים
חולים

16. (א) חלה אסיר במחלה ואין בבית הסוהר שבו הוא כלוא תנאי אשפוז מתאימים לכך, רשאי מנהל בית הסוהר, על סמך תעודת רופא ממשלתי, להורות להעבירו לבית חולים ממשלתי, וכל זמן שהוא נשאר שם ותקופת מאסרו טרם פגה ייחשב כאילו הוא כמשמורת כדין.

(ב) הרופא הממשלתי של בית החולים ישלח למנהל בית הסוהר בסוף כל חודש תעודה חתומה בידו, המאשרת כי לדעתו דרוש שהאסיר יישאר בבית החולים.

החזרת אסיר
מאשפוז

17. מצא הרופא הממשלתי הממונה על בית החולים שאין צורך עוד שהאסיר יוסיף להיות בבית החולים, יודיע על כך למנהל בית הסוהר, והמנהל יעשה מיד להחזרת האסיר לבית הסוהר.

מניעת בריחה
מבית חולים

18. רופאים ועובדים אחרים בבית חולים ישתמשו בכל דרכי הזהירות הדרושים למנוע בריחתו של אסיר הנמצא שם בטיפול, וכל אמצעי הדרוש למניעת בריחתו יהיה חוקי, ואולם לא תשמש הוראה זו היתר לעשיית דבר אשר לדעת הרופאים הממשלתיים עלול לפגוע בכריאותו של האסיר.

אמצעים מיוחדים
בבית חולים

19. אם מחמת חומרתה של העבירה שבגללה נמצא אסיר כמשמורת, או מחמת סיבה אחרת, ראה מנהל בית הסוהר כי רצוי לנקוט אמצעים מיוחדים לבטחונן של האסיר בהיותו בטיפול בבית חולים, רשאי המנהל למנות עליו לפחות שני אנשים מתאימים, שאחד מהם לפחות יימצא עם האסיר תמיד יומם ולילה; אנשים אלה יהיו מוסמכים לעשות כל דבר הנחוץ כדי למנוע את בריחתו של האסיר ויהיו אחראים למשמורתו הכטוחה עד שיימסר למנהל עם שחרורו מבית החולים או עד גמר תקופת מאסרו, הכל לפי המוקדם.

סימן ג': הבאת אסיר לבית המשפט

הגדרות

20. בסימן זה –

“ענין” – לרבות כל הליך בענין אזרחי או פלילי;

“בית משפט” או “שופט” – לרבות בית דין כמשמעותו בחוק בתי דין דתיים (הזמנה לבית הדין), תשט"ז–1956, דיין של בית דין כאמור ורשם כמשמעותו בפקודת הרשמים (נוסח חדש), תשל"א–1971.²

ייתור ההוראות

21. לא יובא אסיר לפני בית משפט למטרה מהמטרות המפורשות בסימן זה אלא לפי ההוראות שבו.

צו הבאה

22. הוכח להנחת דעתו של שופט שהצדק מחייב כי אסיר פלוני יתייצב כבעל דין או כעד בענין התלוי ועומד לפני בית המשפט, רשאי הוא ליתן בחתימת ידו צו אל מנהל בית הסוהר להבאת האסיר לפני בית המשפט, על אף כל הוראה שבפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א–1971.³

1 ס"ח תשס"ז, עמ' 40.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 19, עמ' 436.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

23. אסיר שנלקח מבית הסוהר מכוח צו לפי סימן זה יהיה במשמורת כזו זמן שהוא מחוץ לבית הסוהר, כפי שייקבע לפי פקודה זו, וכל זמן שהוא במשמורת כאמור יראו אותו כנתון במשמורת כדין. משמורת

24. מי שמבקש שיינתן צו לפי סעיף 22 בענין אזרחי יפקיד בבית המשפט סכום שיש בו לדעת השופט הנותן את הצו כדי לכסות את הוצאות הנסיעה וההוצאות האחרות הכרוכות בהבאת האסיר כאמור. הוצאות

סימן ד': עבודה

25. עבודת אסירים תהיה לפי הוראות סעיף 14 לחוק דיני עונשין (דרכי ענישה) (נוסח משולב), תש"ל-1970⁴ (להלן – חוק דרכי ענישה), בתוך תחום בית הסוהר או מחוץ לו, בכל מקום במדינה ובכל עבודה שתיקבע. מקום עבודה

26. עבודת אסירות לא תהיה מחוץ לבית הסוהר אלא לפי המלצת הרופא ובעבודה המתאימה לנשים. עבודת אסירות

27. עבודת אסירים תהיה בפיקוחו של מנהל בית הסוהר. פיקוח

סימן ה': רשיונות חופש

28. אסיר שנידון למאסר שנתיים או יותר, למעט מאסר עולם, והשלים שני שלישים ממאסרו בהתנהגות טובה, רשאית ועדת שחרורים שהוקמה לפי חוק דרכי ענישה ליתן לו רשיון להתהלך חפשי בכל שטח המדינה או בחלק ממנה כפי שיפורש ברשיון, וכל עוד הרשיון בתקפו לא ייאסר מכוח אותו גזר דין. מתן רשיון חופש

29. ועדת השחרורים רשאית, לפי שיקול דעתה, לבטל רשיון שניתן או לשנותו, וכל עוד לא בוטל או שונה כאמור יעמוד הרשיון בתקפו עד סוף תקופת המאסר. תקופה הרשיון

30. רשיון יהיה לפי הטופס שנקבע ויינתן לבעל הרשיון בכפוף לתנאים אלה:
(1) לא יעבור עבירה;

(2) לא ירבה להתחבר עם אנשים המוחזקים לבעלי אופי מושחת;

(3) לא יחיה חיי בטלה או הפקר ללא אמצעים ברורים להשתכר ביושר למחייתו;

(4) בצאתו מבית הסוהר יודיע למנהל בית הסוהר על המקום שיש בדעתו לגור בו, ילך לשם בכל המהירות המתאימה ותוך ארבעים ושמונה שעות לאחר שיגיע יתייצב לפני השוטר הממונה על תחנת המשטרה הקרובה לו ביותר במחוז שבו הוא יושב, ומאז ואילך יתייצב לפניו אחת בכל חודש, יודיע לו על כל שינוי שחל במקום מגוריו בתוך המחוז, ואם היה בדעתו לעבור למחוז אחר ימסור לו על כך ואם אפשר גם על מענו החדש, אישית או בכתב, הודעה מוקדמת של ארבעים ושמונה שעות, ובהגיעו אל ייעודו במחוז החדש יתייצב תוך ארבעים ושמונה שעות לפני השוטר הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר שבמחוז החדש; והכל אם לא נבצר ממנו לעשות כן;

(5) יקיים תנאים אחרים שנקבעו.

⁴ ס"ח תש"ל, עמ' 109.

31. ועדת השחרורים שנתנה רשיון לאסיר רשאית לפטרו מלמלא אחרי תנאי מהתנאים הנקובים בסעיף 30 ומן החובה לחתום על התחייבות למלא אחרי התנאים האמורים, כולם או מקצתם.

פטור מתנאי חופש

32. בעל רשיון שהורשע בעבירה לפי פקודה זו, או שהפר תנאי מתנאי הרשיון כמעשה שהוא כשלעצמו אינו עבירה לפי כל דין, דינו – מאסר שלוש חודשים ורשאי השופט שהרשיעו להורות על ביטול רשיונו; הורה כך – יתן השופט צו להחזירו לבית הסוהר לשאת ביתרת מאסרו כאילו לא ניתן הרשיון.

עונש על עבירה בחופש ועל הפרת תנאי ברשיון

33. ביטלה ועדת השחרורים רשיון, יתן שופט בית משפט שלום, לאחר שהוגשה לו תעודה בדבר הביטול, צו שכוחו יפה בכל תחום המדינה לתפוס את בעל הרשיון, ומשנתפס יובא לפני השופט, והשופט יתן צו להחזירו לבית הסוהר לשאת ביתרת ענשו כאילו לא ניתן לו הרשיון.

הנוהל בביטול רשיון חופש

34. מי שרשיונו בוטל ישא את יתרת ענשו לאחר שישא כל עונש אחר שהוטל עליו בעד העבירה או המעשה שבגללם בוטל רשיונו, וההוראות בדבר שחרורים מעונש יחולו כאילו נידון האדם לתקופה המצטברת הזאת.

תוצאות ביטולו של רשיון חופש

35. מי שנושא, או חייב לשאת, יתרת ענשו או ענשים מצטברים כאמור בסעיף 34, רשאית ועדת השחרורים ליתן לו רשיון אף אם התקופות אינן עולות כדי שנתיים.

דין המאסר הנוסף

36. (א) השר רשאי, על פי בקשת אסיר או על פי המלצת הנציב, לתת לאסיר, כתנאים שייראו לשר, חופשה מיוחדת שלא תעלה על תשעים ושש שעות; תקופת מאסרו של האסיר לא תוארך בשל חופשה זו.

חופשה מיוחדת

(ב) לא קבע השר תנאים אחרים, יחולו הוראות סעיפים 28 עד 35, בשינויים המחוריינים לפי הענין, על חופשה שניתנה לפי סעיף זה, ולענין הסעיפים האמורים יראו את החופשה כאילו היה רשיון לפי סעיף 28.

37. בעל רשיון שהוכיח להנחת דעתו של שוטר בדרגת פקד ומעלה שרשיונו אבד שלא באשמו יהיה זכאי לקבל העתק של הרשיון.

אבדן רשיון חופש

סימן ו': חפצים אסורים וקשר עם החוץ

38. לא יחזיק אסיר חפץ אסור.

איסור החזקה

39. חפץ אסור שנשלח לבית סוהר לשימושו של אסיר, ינהגו בו כאמור בסעיף 7.

חפץ שנשלח לאסיר

40. (א) חיפוש ייערך אצל כל אסיר במועדים שנקבעו, וחפצים אסורים יילקחו ממנו.

חיפוש

(ב) סוהר רשאי לבדוק כל דבר המובא לבית סוהר או מוצא ממנו, לעכב אדם חשוד בהבאת חפץ אסור לתוך בית הסוהר או בהוצאתו מתוכו ולערוך חיפוש אצלו, או להביא לעיכוב ולחיפוש כאמור; נמצא חפץ כאמור, יודיע הסוהר על כך מיד למנהל בית הסוהר.

41. לא יכניס אדם ולא יעביר ולא יזרוק אל תוך בית סוהר, ולא יניח בתוכו, ולא יוציא ולא יעביר ולא יזרוק מתוכו חוצה, כל חפץ אסור.
42. לא יעביר אדם חפץ אסור לאסיר, ולא יעביר לאדם אחר חפץ אסור מאסיר או מטעמו.
43. לא יניח אדם חפץ אסור כדי שיגיע לידו של אסיר או לידו של אדם אחר מטעמו של אסיר, או בהעברה מאסיר לאסיר.
44. (א) עשה אדם אחד המעשים האמורים בסעיפים 41 עד 43, או ניסה לעשותו, רשאי מנהל בית הסוהר, לפי שיקול דעתו, לחלט את החפץ.
- (ב) חפץ אסור שנמצא בהחזקתו של אסיר רשאי מנהל בית הסוהר, לפי שיקול דעתו, לחלטו.
- (ג) כסף שחולט ילך לאוצר.
- (ד) חפץ שחולט ואפשר להשתמש בו לטובתם של אסירים ראויים לכך, ישתמשו בו לטובתם בדרך שיורה מנהל בית הסוהר.
- (ה) חפץ שחולט ואי אפשר להשתמש בו לטובתם של אסירים ראויים לכך, הרי אם אין לו ערך כספי – יושמד בפיקוחו של מנהל בית הסוהר, ואם יש לו ערך כספי – יימסר לממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר והוא ימכור אותו, או יביא למכירתו, ללא דיחוי, ודמי המכר, בניכוי ההוצאות הכרוכות בכך, ילכו לאוצר.
45. איסור המחכה למשפטו תינתן לו כל אפשרות סבירה להתקשר עם ידידיו ועם יועצו המשפטי, ובכפוף לכללים שהותקנו לפי פקודה זו יהיה רשאי לכתוב ולקבל מכתבים.
46. איסור פלילי המחכה למשפטו ואסיר אזרחי מותר להרשות להם קבלת מנות מזון מיוחדות כנהוג לגבי אסירים שניתן להם יחס מיוחד.
47. (א) איסור שפוט מותר להרשות לו כתיבת מכתב ראשון עם התקבלו לבית הסוהר.
- (ב) אחרי תום שלושת החדשים הראשונים של מאסרו, ולאחר מכן – כל חדשים, מותר להרשות ביקורי ידידים לעיני סוהר ובטווח שמיעתו וכתובת מכתב וקבלתו.
48. חלה איסור במחלה רצינית וביקש שיבקר אצלו קרוב או ידיד, רשאי מנהל בית הסוהר, על פי המלצת הרופא, להורות בכתב שירשו את כניסתו של אותו קרוב או ידיד אם היה סבור שמן הראוי לעשות כן.
49. רבנים וכוהני דתות אחרות יורשו במועדים מתאימים וסבירים לבקר אסירים הרוצים בשירותם ולקיים תפילות בזמנים ובמקומות שיאשר מנהל בית הסוהר.
50. (א) הממונה על בית סוהר ירשום בספר שנועד לכך את שמו ומענו של כל מי שבא לבקר אסיר.
- (ב) היה לממונה יסוד לחשד רשאי הוא לחפש, או להביא לחיפוש, אצל מבקר; חיפוש כאמור לא ייערך לעיני אסיר או מבקר אחר.
- (ג) סירב מבקר לעריכת חיפוש כאמור רשאי הממונה למנוע אותו מהיכנס, ונימוקי המניעה יירשמו בספר האמור.

51. לא יתקשר אדם עם אסיר אלא לפי הכללים וההוראות המסדירים אותה תקשורת. איסור תקשורת

52. בלי לפגוע בחילוט שלפי סעיף 44, העובר על הוראה מהוראות סעיפים 38, 41 עונשין עד 43 או 51, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 450 לירות.

סימן ז': אסירים שנידונו למיתה

53. אסיר שנידון למיתה ייכלא במקום בטוח שבבית הסוהר, בנפרד, אם אפשר, מכל החזקה אסיר אחר, ויהיה נתון לתשומת עין מתמדת יומם ולילה.

54. לא תהיה לאיש – חוץ מסוהרים, הרופא, מבקר רשמי, רב או כהן דתו של האסיר – גישה לאסיר שנידון למיתה, אלא ברשות שבכתב מאת מנהל בית הסוהר.

הנוכחים בביצוע
גזר-הדין

55. כשעת ביצוע גזר הדין יהיו נוכחים –

- (1) מנהל בית הסוהר;
- (2) הרופא;
- (3) פקיד מינהל המחוז;
- (4) שני שוטרים או פקידי בית המשפט שהיו נוכחים בבית המשפט בזמן שהאסיר נידון למיתה והם יכולים לזהותו כמי שנידון;
- (5) רב או כהן דתו של האסיר, אם ביקש זאת האסיר.

סימן ח': משמעת

עבירות בתי סוהר

56. אסיר שעשה אחד מאלה עבר עבירת בית סוהר:

- (1) התקוטט עם אסיר אחר;
- (2) התלונן תלונות ללא יסוד;
- (3) האשים סוהרים האשמות כוזבות בתשובה לשאלה שנשאל בענינים הנוגעים לבית הסוהר או למשמעת בו;
- (4) השיב תשובה לא נכונה על שאלה ששאל אותו סוהר בענינים הכלולים בסעיף 6;
- (5) קיים תקשורת בכתב, בעל פה או בדרך אחרת עם אדם מבחוץ או עם אסיר תוך הפרת תקנות בית הסוהר;
- (6) עשה מעשה המכוון לעורר בלב אסירים או סוהרים כהלה ללא צורך;
- (7) נמנע או סירב לצעוד כנדרש בשעת צעדה בבית הסוהר או בהליכה לעבודה או בדרך ממנה;
- (8) סירב לאכול לחם חוקי;
- (9) אכל או לקח לעצמו מזון שלא נועד לו, או לקח מהמנות שנועדו לאסירים אחרים או הוסיף עליהן;
- (10) הוציא בלי רשותו של סוהר מזון מהמטבח או מהמקום שבו מגישים ארוחות, או הפר הוראה לענין מתן מזון ומשקה וחלוקתם;
- (11) השחית מזון במזיד, או השליכו ללא הוראה;

- (12) הכניס לתוך מזון או משקה דבר העלול לקלקל טעמו או טיבו;
- (13) נמנע או סירב ללבוש את הבגדים שניתנו לו, או החליף חלק מהם בבגדי אסירים אחרים, או איבד, השליך, קילקל או שינה חלק מהם;
- (14) הסיר, השחית או שינה מספר, סימן או תג הצמודים לשם היכר לבגד או לגוף או שלובשים אותם על הבגד או הגוף לשם כך;
- (15) נמנע או סירב לשמור על נקיון גופו או הפר הוראה המסדירה עניני תספורת או גילוח;
- (16) נמנע או סירב לשמור על נקיונם של בגדים, שמיכות או כלי מיטה, או הפר הוראה בדבר סידורם או מקומם;
- (17) התעסק במנעולים, במנורות או בנורות של בית הסוהר או ברכוש אחר שאינו מענינו;
- (18) גנב מבגדי בית הסוהר או מן הציוד של אסיר אחר;
- (19) גרם למטרד בכל חלק של בית הסוהר;
- (20) השחית או קילקל קיר, רהיט או רכוש אחר של בית הסוהר;
- (21) ליכלך רצפה, דלת, קיר או חלק אחר של בנין בית הסוהר או כל חפץ בבית הסוהר, או ירק עליהם;
- (22) זיהם במזיד באר, בית כסא או מקום כביסה או רחצה;
- (23) נמנע או סירב לטפל כיאות במכשירים, בבגדים או בחפצים אחרים שהם רכוש המדינה, או השחיתם, השמידם או שלח יד בהם;
- (24) במזיד גרם לעצמו מחלה, חבלה או אי-כושר;
- (25) גרם לאלימות או לכל מרי שהוא, או נמנע מלעזור בדיכויים;
- (26) השתתף בהתקפה על סוהר או על אסיר;
- (27) נמנע או סירב לעזור לסוהר במקרה של נסיון בריחה או במקרה של התקפה על סוהר או על אסיר;
- (28) הפר אחד הכללים או הוראה חוקית של סוהר, או נמנע או סירב לבצע תפקידים בדרך שנקבעה;
- (29) התנהג בחוסר נימוס כלפי סוהר, עובד בית סוהר, מבקר או כל אדם המועסק בענין של בית הסוהר;
- (30) סירב לעבוד, או התעצל, זלזל או התרשל בעבודתו;
- (31) עזב בלי רשות את תאו או מקום אחר שנועד לו או את מקום עבודתו;
- (32) החזיק בחפץ שאינו רשאי להחזיקו;
- (33) תקף, או השתמש בכוח שימוש שיש בו עבירה;
- (34) השמיע רעש ללא צורך או קילל או חירף;
- (35) התנהג באופן פרוע, גס או בלתי מוסרי;
- (36) השתמש בלשון גסה, מעליבה או מאיימת;
- (37) התחלה;
- (38) במזיד האשים סוהר או אסיר האשמת שוא;
- (39) נמלט, קשר קשר להימלט או עזר לאזור להימלט;
- (40) נסיון או סיוע לבצע אחת העבירות האמורות בסעיף זה;

(41) כל מעשה, התנהגות, אי-סדר או הונחה הפוגעים בסדר הטוב או כמשמעת, אף אם לא פורטו בפסקאות הקודמות.

שיפוט בעבירות
בית סוהר

57. כל אחד מאלה יהיה מוסמך לדון ולהחליט באישום אסיר על עבירות בית סוהר (להלן – קצין שיפוט):

- (1) הנציב;
- (2) מנהל בית סוהר שהנציב הסמיכו לכך;
- (3) סוהר בכיר אחר שהנציב הסמיכו לכך;
- (4) מבקר רשמי.

עונשין בעבירות
בית סוהר

58. קצין שיפוט שהרשיע אסיר רשאי להטיל עליו ענשים אלה, כולם או מקצתם:

- (1) הפסד ימי שחרור, שלא יעלה על שבעה ימים; לענין זה, שחרור – כמשמעותו בסעיף 15 לחוק דרכי ענישה;
- (2) בידוד שלא יעלה על ארבעים ושמונה שעות;
- (3) בידוד כאמור עם לחם ענושים;
- (4) לחם צר לתקופה שלא תעלה על ארבעה ימים.

עונשין בעבירות
חמורות או חוזרות

59. (א) היתה העבירה חמורה או חוזרת רשאי קצין השיפוט להטיל ענשים אלה, כולם או מקצתם:

- (1) הפסד ימי שחרור כאמור, שלא יעלה על עשרים ושמונה ימים;
- (2) בידוד שלא יעלה על ארבעה עשר יום;
- (3) בידוד כאמור עם לחם ענושים;
- (4) לחם צר לתקופה שלא תעלה על עשרים ושמונה ימים.

(ב) תקופת הבידוד לפי סעיף זה לא תהא רצופה יותר משבעה ימים, והפסקה של שבעה ימים תהיה בינה לבינה המשכה.

(ג) נידון העבריין ללחם ענושים לתקופה העולה על ארבעה ימים, לא תהא התקופה רצופה יותר משלושה ימים, והפסקה של שלושה ימים תהיה בינה לבינה המשכה.

(ד) נידון העבריין ללחם צר לתקופה העולה על שבעה ימים, לא תהא התקופה רצופה יותר משבעה ימים, והפסקה של שלושה ימים תהיה בינה לבינה המשכה.

זכות אסיר
להתגונן בדין

60. לא יוטל עונש על אסיר אלא לאחר חקירה מתאימה ולאחר שניתנה לו הזדמנות לשמוע את האישום והראיות נגדו ולהתגונן.

שיפוט בחי
המשפט

61. אסיר שעבר עבירת בית סוהר יכול שיואשם לפני בית משפט, ורשאי בית המשפט להטיל עליו עונש מאסר ששה חדשים, שיתחיל בתום כל מאסר קודם.

אין פטור מהליכים
רגילים

62. שום דבר האמור בפקודה זו אינו בא לפטור אסיר מהיות מואשם לפני בית משפט בדרך הרגילה על כל עבירה שעבר, ובלכד שלא יענש פעמיים על עבירה אחת.

סימן ט': שחרור

63. מנהל בית הסוהר יהיה אחראי שכל אסיר שבבית הסוהר ישוחרר כשורה מיד לאחר אחריות המנהל. היותו זכאי לשחרור.
64. אסיר ישוחרר עד צהרי היום שבו הוא זכאי לשחרור; היה היום יום מנוחתו השבועית, כמשמעותו בסעיף 7 לחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951⁵, ישוחרר ביום שלפניו. יום השחרור
65. כל אסיר ייבדק על ידי הרופא לפני שחרורו. בדיקה רפואית לפני שחרור
66. אסיר הסובל ממחלה חריפה או מסוכנת לא ישוחרר אלא לפי בקשתו. שחרור אסיר חולה
67. אסיר שבגדיו הושמדו לפי סעיף 8, רשאי מנהל בית הסוהר לתת לו, בעת שחרורו, בגדים לפי מעמדו. בניגוד
68. השתחרר אסיר ואין לו ידידים או אמצעי מחיה, רשאי מנהל בית הסוהר ליתן לו מענק בסכום שיקבע הנציב וידאג להסעתו חיינם ברכבת, עד לתחנת הרכבת הקרובה ביותר למקום מגוריו הרגיל של האסיר במדינה, ובמקרים מיוחדים ולפי שיקול דעתו – באוטובוס עד לתחנת האוטובוס הקרובה ביותר כאמור. שחרור אסיר בצר

פרק ג': בתי סוהר

סימן א': הקמת בתי סוהר

69. השר רשאי להכריז בהודעה, כי בנין פלוני או מחנה פלוני או מקום אחר הוא בית סוהר לפי פקודה זו, ורשאי הוא באותה דרך להכריז שבית סוהר פלוני יחדל להיות בית סוהר לענין פקודה זו. הקמת בתי סוהר
70. רשאי הנציב באישור השר להורות על מתן מחסה ומשמורת בטוחה בבית סוהר ארעי לאסירים שלדעתו אין לשכן אותם שיכון נוח בבית סוהר קיים או שמחמת מחלה מידבקת או סיבה אחרת רצוי להורות כאמור; דין בית סוהר ארעי כדין בית סוהר לפי פקודה זו. בתי סוהר ארעיים

סימן ב': מבקרים רשמיים

71. (א) השר רשאי למנות אנשים ראויים להיות מבקרים רשמיים לבתי סוהר.
(ב) מבקרות רשמיות יתמנו רק לאותו חלק של בית סוהר שיוחד לכליאת אסירות.
(ג) חברי הממשלה ושופטי בית המשפט העליון יהיו מכוח כהונתם מבקרים רשמיים בכל בתי הסוהר; הממונים על המחוזות ושופטי בתי המשפט המחוזיים יהיו מכוח כהונתם מבקרים רשמיים בכל בתי הסוהר שבמחוזם. מבקרים רשמיים
72. (א) מבקרים רשמיים רשאים לבקר בכל עת בבית סוהר שבתחום סמכותם, ורשאים הם — סמכותם של מבקרים רשמיים
- (1) לדרוש שיוגש להם לעיון כל פנקס, נייר או רשומה הנוגעים לניהול בית הסוהר ולמשמעת בו;

⁵ ס"ח תשי"א, עמ' 204

- (2) לבקר בכל מקום ולראות כל אסיר;
- (3) לבדוק כמותו ואיכותו של מזון האסירים;
- (4) לוודא, במידת האפשר, שגוהגים לפי התקנות והכללים.
- (ב) בתום הביקור ירשום המבקר הרשמי בפנקס המוחזק לשם כך כל הערה, הצעה או המלצה שתיראה לו.
- (ג) מבקר רשמי רשאי להזמין עדים ולהשביע לענין פקודה זו.

סימן ג': רופאים

73. תפקידיו של רופא ימלא רופא ממשלתי שמינה לכך המנהל הכללי של משרד הבריאות.
- מינוי רופאים
74. (א) הרופא ידאג לבריאות האסירים דרך כלל, בכפוף לפיקוחו של הנציב; כל דבר הנוגע לבית הסוהר או לטיפול באסירים שיש לדעת הרופא לעיין בו מטעמים רפואיים, ידווח עליו הרופא לנציב ויודיע על כך למנהל.
- סמכויות רופאים
- (ב) הרופא של בית סוהר מרכזי יבקר בו יום יום; רופא של בית סוהר אחר יבקר בו לפחות אחת לשבוע וגם כל אימת שהוא נקרא לבדוק חולים שבבית הסוהר או לטפל בהם או לכל ענין אחר.
- (ג) הרופא יבדוק כל אסיר עם קבלתו ולפני שחרורו, וירשום את מצב בריאותו ופרטים הנוגעים לכך שפורטו בתקנות.
- (ד) לא תוטל עבודה על אדם בבית סוהר ולא יוגבל מזונו אלא אם אישר הרופא שהוא יוכל לעמוד באותה עבודה או הגבלה.
- (ה) הרופא יבדוק כל אסיר שמזונו הוגבל או שהוא נמצא בבידוד או בבית חולים, או שהודיעו לו עליו שהוא חולה.
75. נפטר אסיר, ירשום הרופא בפנקס את הפרטים שלהלן, במידה שאפשר לברר אותם:
- רישום פטירות
- (1) היום שבו התלונן הנפטר לראשונה על מחלה, או נראה שהוא חולה;
 - (2) אם עסק בעבודה באותו יום ובאיזו;
 - (3) לחם חוקו באותו יום;
 - (4) היום שבו נתקבל לבית חולים;
 - (5) היום שבו הודיעו לראשונה לרופא או לעוזרו על המחלה;
 - (6) טיב המחלה;
 - (7) מתי ראה הרופא או עוזרו את הנפטר בפעם האחרונה לפני שנפטר;
 - (8) מתי נפטר האסיר, ואם נערכה בדיקה שלאחר המוות – תיאור המראה שלאחר המוות, בצירוף כל הערה מיוחדת הדרושה לדעת הרופא.

סימן ד': ארגון השירות

76. שירות בתי הסוהר (להלן – השירות) יעסוק בניהול בתי הסוהר, בהבטחת אסירים ובכל הכרוך בכך.
- תפקידי השירות
77. בשירות יהיו סוהרים בכירים וזוטרים במספר שיורה עליו השר.
- הרכב השירות

78. (א) אלה סוהרים בכירים לדרגותיהם זולת אם הורה השר הוראה אחרת:

- (1) נציב;
- (2) משנה לנציב;
- (3) סגן נציב;
- (4) רב כלאי;
- (5) כלאי.

(ב) ואלה סוהרים זוטרים לדרגותיהם זולת אם הורה השר הוראה אחרת:

- (1) כלאי משנה;
- (2) עוזר כלאי;
- (3) רב סמל;
- (4) סמל;
- (5) רב סוהר;
- (6) סוהר ראשון;
- (7) זקיף;
- (8) אם בית;
- (9) מדריך.

79. מינויו של סוהר בכיר יהיה בידי השר, ורשאי השר למנות סוהר או אדם אחר למלא, בתנאים שיקבע, כל תפקיד מתפקידיו של סוהר בכיר או להשתמש בכל סמכות מסמכויותיו.

מינוי סוהרים
בכירים

80. (א) בתי הסוהר והסוהרים יהיו בפיקודו, בפיקוחו ובניהולו של הנציב, בכפוף לכל הוראה או הנחיה של השר.

תפקידי הנציב

(ב) הנציב יבקר דרך קבע בכל בתי הסוהר או ידאג לכך שיבקרו בהם מטעמו.

(ג) רשאי הנציב, בכפוף להוראות פקודה זו והתקנות שהותקנו לפיה –

(1) למנות סוהרים זוטרים, להעבירם ולהעלותם או להורידם בדרגה, כפי שיראה לנכון;

(2) להשעות, לשחרר או לפטר סוהר זוטר אם הוכח להנחת דעתו שהוא מתרשל או בלתי יעיל במילוי תפקידיו או אינו מתאים לתפקידו מסיבה אחרת, ואולם כלאי משנה ועוזר כלאי לא יפוטרו בלי אישור השר.

81. מנהל בית סוהר יפקח וישלוט על כל ענין הנוגע לבית הסוהר שהוא ממונה עליו ויהיה אחראי כלפי הנציב להתנהגותם של הסוהרים והאסירים שבפיקוחו ולטיפול בהם ולהיותם מקיימים כראוי את הוראות פקודה זו וכל תקנה והוראה שניתנו לפיה.

תפקידי מנהלים

סימן ה': גיוס ושחרור

82. (א) כל המבקש להימנות עם השירות ייבדק בדיקה רפואית ממשלתית, ומשאושר יגויס לתקופה של חמש שנים.

תקופת השירות

(ב) ששת החדשים הראשונים ישרת המגוייס שירות נסיון ויידרש לעבור קורס אימונים; נמצא בתוך תקופת הנסיון כי הוא בלתי מתאים לתפקידיו או שאין סיכוי שיהא יעיל, רשאי הנציב לצוות על שחרורו, והמגוייס יחדל להימנות עם השירות ולא תהא לו כלפיו כל תביעה.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על מי שגוייס על פי חוזה מיוחד.

83. (א) כל המתגייס על פי פקודה זו יחתום בפני סוהר בכיר על הצהרת מתגייס, בטופס שנקבע, והסוהר הבכיר יאשרה.
- (ב) כל המשיב כמזיד תשובה כוזבת לשאלה מן השאלות שבהצהרה, דינו – מאסר ששה חדשים ופיטורים מן השירות.
84. סוהר בדרגת עוזר כלאי ומעלה יישבע, עם מינויו, שבועת אמונים לפני הנציב בנוסח שנקבע.
85. סוהר בדרגת רב סמל ומטה רשאי, בכל עת שבתוך ששת החדשים ולא יאוחר מחודש אחד שלפני תום תקופת שירותו, להציע את שירותו לתקופה נוספת, והנציב רשאי, לפי שיקול דעתו, לחדש את שירותו לתקופה נוספת שלא תעלה על חמש שנים, ואם היה הסוהר בתום תקופת השירות הקודמת מסיים שירות כולל של חמש עשרה שנה רשאי הנציב לחדשו אף לתקופה בלתי מסויימת; במועד וכתנאים האמורים יהא הנציב רשאי אף להציע לסוהר תידוש שירותו.
86. סוהר בדרגת רב סמל ומטה לא יתפטר מן השירות ולא יסתלק מתפקידו לפני תום תקופת ההתקשרות אלא אם נתן לנציב הודעה על כך בכתב שלושה חדשים מראש; לא עשה כן, יהא ניתן להאשימו בהעדר מן השירות ללא רשות ולחלט כל השכר המגיע לו אותה שעה.
87. מותר לשחרר סוהר מן השירות תוך תקופת ההתקשרות אם ועדה רפואית ממשלתית קבעה כי אין הוא מתאים עוד לשירות מבחינה נפשית או גופנית.

סימן ו': סוהרים מוספים זמניים

88. על אף האמור בפקודה זו או בתקנות שהותקנו לפיה, כל המבקש להימנות עם השירות יכול שיגוייס לתקופה של ששה חדשים כסוהר מוסף זמני, ויחולו עליו הוראות הפקודה והתקנות בכפוף לאמור להלן.
89. סוהר מוסף זמני רשאי להודיע בכתב לנציב, לא יאוחר מחודש אחד לפני תום תקופת ששת החדשים, כי אין בדעתו לחדש את השירות; לא נמסרה הודעה כאמור רואים אותו כאילו גוייס כסוהר מוסף זמני לתקופה נוספת של ששה חדשים, זולת אם גוייס לשירות לפי סעיף 82 או לפי חוזה מיוחד.
90. הנציב רשאי בכל עת לשחרר מן השירות סוהר מוסף זמני במסירת הודעה בכתב חודש ימים מראש.
91. הוראות סעיפים 89 ו-90 בדבר מסירת הודעות יחולו על כל תקופה נוספת של ששה חדשים.
92. תקנות לפי פקודה זו בדבר שכר התנהגות טובה, שכר הצטיינות ומענק שפות לא יחולו על סוהרים מוספים זמניים.

סימן ז': סמכויות הסוהרים ואחריותם

93. סוהר ישתמש בסמכויות שנקבעו וימלא את התפקידים שנקבעו ויציית לכל הוראה חוקית שקיבל מהממונים עליו בשירות בנוגע למילוי תפקידו. התפקידים

94. (א) סוהר יהיה אחראי לכספי הציבור שנמסרו להשגחתו או שהגיעו לרשותו; הנשק, התחמושת, הציוד, המלבושים והאפסניה, שניתנו לשימוש השירות שבפקודו או לשימוש העצמי, ייזקפו לחובתו, והוא יהיה אחראי להם כלפי הנציב במקרה שאבדו, גיזוקו או הושמדו, זולת אם ניתן להראות, להנחת דעתו של הנציב, שהדבר אירע מחמת תאונה בלתי מנערת, מחמת גניבה שאין לייחסה לרשלנות מצדו או תוך שימוש בשירות. אחריות כספית של סוהרים

(ב) סוהר שגרם נזק לחפץ שהוא אחראי לו לפי סעיף קטן (א), או שאיבד אותו, ולא היה לו הצדק כאמור בסעיף קטן (א) – רשאי הנציב, בלי לגרוע מעונש הצפוי לסוהר לפי פקודה זו, להיפרע ממנו את ההוצאות לתיקונו של הנזק, או לחילופו של האבוד, דרך ניכוי משכרו בכת אחת או בשיעורים חדשים שיוורה עליהם.

95. (א) רשאי סוהר להפעיל את נשקו נגד אסיר כשהוא – שימוש בנשק

(1) במלֵט או מנסה להימלט;

(2) פעיל בהתפרצות משותפת מבית הסוהר או בנסיון לפתוח בכוח, או לפרוץ, את הדלת החיצונית או השער או החומה של בית הסוהר, ורשאי הסוהר להוסיף ולהפעיל את הנשק כל עוד נמשכת ההתפרצות או הנסיון כאמור;

(3) משתמש באלימות כלפי סוהר או אדם אחר.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) אין הסוהר רשאי להפעיל את נשקו –

(1) לפי פסקה (1) – אלא אם יש לו יסוד סביר להניח שאינו יכול למנוע את ההימלטות באופן אחר והזהיר את האסיר שהוא עומד להפעיל נגדו את הנשק;

(2) לפי פסקה (3) – אלא אם יש לו יסוד סביר להניח שנשקפת סכנה לחייו או לשלמות גופו של הסוהר או של האדם האחר, או שהוא עלול להיחבל חבלה חמורה אחרת.

(ג) לא יפעיל הסוהר את נשקו לפי פסקאות (1) ו-(2) של סעיף קטן (א) בפני הממונה עליו אלא לפי הוראות הממונה.

(ד) השימוש בנשק לפי סעיף זה יהיה, נמידת האפשר, כדי נטילת כושר פעולתו של האסיר ולא כדי הריגתו.

סימן ח': איסורים

96. (א) לא יהיה לסוהר כל עסק בעבודה שאינה של המדינה. מניעת שחיתות

(ב) לא תהיה לסוהר זכות הנאה, במישרין או בעקיפין, בחוזה להספקת טובין לבית סוהר.

(ג) לא יקבל סוהר כל הענקה מאסיר או מידידו של אסיר או ממבקריו, ולא יהיו לו עניני מסחר אתם.

97. לא ייכנס סוהר בלילה לתא של אסיר אלא בליווי סוהר אחר, זולת במקרה של מחלה או שעת חירום. מסטר לילה

98. לא ייכנס סוהר לתא שאסירות כלואות בו ולא ישהה בו, אלא בלוויית סוהרת.

תאי אסירות

99. סוהר זוטר שחדל להיות סוהר לפי פקודה זו ולא החזיר מיד את המלכושים, הנשק, התחמושת והציוד שסופקו לו לשם מילוי תפקידו, דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס 300 לירות.

החזרת הפצים

100. (א) סוהר הנעדר מן השירות, ללא סיבה סבירה, תקופה שלמעלה מעשרים ואחד ימים (להלן – עריק), דינו – מאסר שנתיים או קנס 750 לירות.

עריקה

(ב) סוהר או כל אדם, שיש לו חשד סביר שפלוגי הוא עריק, רשאי לעצור אותו כלי צו מעצר ויביאו מיד לשופט בית משפט שלום במחוז שבו מצא אותו.

סימן ט': עבירות משמעת

101. סוהר בכיר שנמצא בלתי יעיל או שהואשם בהתנהגות שלא כשורה, ינהגו בו לפי ההוראות החלות אותה שעה על השעייתם של עובדים ציבוריים.

סוהר בכיר

102. סוהר זוטר שעשה אחד המעשים המנויים להלן יראוהו כעובר עבירת משמעת, ואין בכך מניעה להביאו לדין על כל עבירה:

סוהר זוטר

(1) השתמש בכיטויים של בגידה או אי נאמנות כלפי המדינה או רשות מרשויותיה;

(2) הכה את הממונה עליו, או השתמש או עמד להשתמש נגדו באלימות, או השתמש כלפיו בלשון איומים או עזות פנים;

(3) לא ציית, במזיד, לפקודה חוקית;

(4) לא ציית, במזיד או ברשלנות, להוראת קבע, להוראה כללית או להוראה אחרת של השירות;

(5) נמצא שיכור, או נמצא, בעת מילוי תפקידו, שותה משקה משכר;

(6) נעדר מן השירות בלא רשות;

(7) ישן על משמרתו;

(8) עזב את משמרתו לפני שהוחלף בדרך הרגילה, זולת אם רדף אחרי עבריין שנמלט זה עתה ועליו לתפוס;

(9) היה כלוא או מרותק למקום ונמלט או עזב את המקום לפני ששוחרר על ידי הרשות המוסמכת;

(10) נמנע או סירב לעזור בתפיסת סוהר או אסיר כשמחובתו לעצרו;

(11) הניח שיימלט אסיר הנתון לפיקוחו או שמחובתו להחזיקו או לשמרו;

(12) עמד להשתמש באלימות שאין בה צורך נגד אדם שבמשמורתו;

(13) גילה מורך לב;

(14) ירה מנשק בלי הוראה או סיבה צודקת;

(15) בלי סיבה לא התייצב במסדר שקבע הממונה עליו;

(16) מישכן נשק, ציוד, מלכושים או שאר מצרכים שסופקו לו או אות או עיטור שניתנו לו בעד שירות או בעד התנהגות טובה, או מכרם, סילקם, איכרם מהזנחה או קילקלם במזיד;

(17) גנב טובין או כסף של סוהר או אסיר, או גנב טובין או כסף של המדינה או מעל בהם, או קיבל טובין או כסף בידיעה שהם גנובים מסוהר, מאסיר או מהמדינה או שהושגו מהם במעילה;

(18) השחית או בזז רכוש;

(19) ביקש או קיבל הענקה;

(20) הוא מרושל, מפוזר, לא מנומס או שש לריב;

(21) לא שמר על נקיון נשקו;

(22) איבד בלא סיבה סבירה תחמושת שסופקה לו;

(23) בלי הסמכה ראויה גילה או מסר ידיעות בדבר חקירה או ענין רשמי;

(24) התחלה או גרם לעצמו מחלה או מיחוש;

(25) גרם לעצמו מחלה או מיחוש, או הגביר אותם או עיכב את ריפויים, עקב התנהגות שלא כשורה במזיד או המריית הוראה כמזיד, בין בבית חולים בין במקום אחר;

(26) שקע בחובות;

(27) בלי רשות כראוי כפה אדם לספק לו חפצים, הסעה או הובלה;

(28) התנגד לאיש משמר המצווה לתפוס אותו או לשמור עליו;

(29) התפרץ מתוך מקום השירות;

(30) מסר הודעה כוזבת בהיותו לסוהר;

(31) בהזנחה פושעת לא ערך או לא מסר דין וחשבון או כל כתב שעליו לערכם או למסרם, או סירב לערכם או למסרם;

(32) ביודעין האשים סוהר או אסיר באשמת שקר;

(33) בתלונה על עוול שנעשה לו לדעתו, מסר ביודעין הודעה כוזבת ביחס לאפיו של סוהר או העלים ביודעין ובמזיד עובדות חשובות לענין;

(34) עסק בלי רשות בעבודה שאינה מתפקידו כסוהר;

(35) עשה מעשה אסור לפי סעיפים 38, 41 עד 43 או 51 או סייע בכך או היה מעורב בכך;

(36) אָשם בכל מעשה, התנהגות, התפרעות או הזנחה אחרים הפוגעים בסדר הטוב ובמשמעת.

103. רשאי הנציב, או מנהל בית סוהר או סוהר בכיר אחר שהנציב הסמיכם לכך, לחקור באישום על עבירה מן העבירות המפורשות בסעיף 102, ולהעניש את העבריין בהתאם לאמור בסעיף 104.

חקירה

104. (א) על יסוד חקירה לפי סעיף 103 רשאי הנציב להטיל על העבריין ענשים אלה, כולם או מקצתם:

עונש

(1) אתראה;

(2) ריתוק למקום השירות בצירוף תפקיד נוסף;

(3) בזיפה או בזיפה חמורה;

(4) קנס שאינו עולה על שכר ארבעה עשר יום;

(5) שלילת שכר התנהגות טובה או שכר הצטיינות;

(6) ניכוי מהשכר המגיע לעבריין בשעת ביצוע העבירה או שיגיע לו לאחר מכן, אם נגרם נזק לרכוש של המדינה, או אכזר כוש של המדינה בגלל הזנחה, או שנעדר מן השירות ללא רשות – ובלבד שהניכוי לא יעלה בשום חודש על מחצית שכרו החדשי;

(7) הורדה בדרגה;

(8) פיטורים.

(ב) מנהל בית סוהר או סוהר בכיר רשאים, על יסוד חקירה לפי סעיף 103, להטיל על העבריין אחד הענשים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(3) של סעיף קטן (א), ובהסכמת הנאשם – קנס שאינו עולה על שכר שבעה ימים.

חקירה של עוזר
כלאי וכלאי משנה

105. (א) היה הנאשם כעבירה מן המפורשות בסעיף 102 סוהר זוטור מעל דרגת רב-סמל, תיערך חקירה על ידי סוהר בכיר וחומר החקירה יימסר לנציב.

(ב) על יסוד חקירה כאמור רשאי הנציב להטיל ענשים אלה, כולם או מקצתם:

(1) בזיפה או בזיפה חמורה;

(2) קנס שאינו עולה על חמש לירות;

(3) הפסקת עליה בוותק;

(4) הורדה בדרגה;

(5) פיטורים.

מעצר חשוד

106. היה יסוד סביר לחשוד שסוהר בדרגת רב-סמל ומטה עבר עבירה מן המפורשות בסעיף 102, רשאי סוהר בעל דרגה גבוהה יותר משלו, בכפוף לכללים שנקבעו לפי פקודה זו, לעצרו, וכל עוד נמשכת חקירה בדבר מותר לכלאו במקום שייעד לכך הנציב.

אין שכר בימי
העדר או מאסר

107. סוהר לא יהיה זכאי לשכר בעד יום שבו הוא נעדר מן השירות בלא רשות או נושא עונש מאסר.

שכר בימי השעיה
או מאסר

108. סוהר שהושעה או הנתון במעצר עד לביטול דינו יקבל, מתאריך ההשעיה או המעצר עד לתאריך הזיכוי או ההרשעה, חלק משכרו, כפי שהנציב יראה לנכון, ובלבד שלא יפחת ממחציתו; זוכה, רשאים לשלם לו מלוא השכר שהיה מקבל אילו לא השעיה או המעצר.

יום – מהו

109. מנין הימים לענין העדר או מעצר או מאסר יהיה כזה:

(1) שש שעות רצופות לפחות, אך לא יותר מ-24 שעות רצופות, בין כולן ביום אחד ובין מקצתן ביום אחד ומקצתן ביום שלאחריו, ייחשבו יום אחד;

(2) מן הזמן העולה על עשרים וארבע שעות ראשונות, ייחשבו כל עשרים וארבע שעות או חלק מהן יום אחד.

גביית קנסות

110. (א) קנסות וחילוטים שהוטלו על סוהרים לפי פקודה זו ייגבו בניכוי או בניכויים מן השכר המגיע לעבריין בשעת ביצוע העבירה ושיגיע לו לאחר מכן, וישולמו לקרן שתיקרא הקרן הכללית של בתי הסוהר.

(ב) הנציב יקבע לפי שיקול דעתו את הסכום שינוכה לכל קנס או חילוט, ובלבד שהניכוי לא יעלה בשום חודש על מחצית שכרו החדשי של העבריין.

פרק ד': שונות

111. כל חיפוש לפי פקודה זו אצל אשה ייערך בידי טוהרת. חיפוש אצל אשה
112. העובר עבירה לפי פקודה זו או לפי תקנה שהותקנה מכוחה, ולא נקבע לאותה עבירה עונש כללי עונש, דינו – מאסר שנה או קנס 1500 לירות.
113. השר רשאי להתקין תקנות לענינים אלה: תקנות השר
- (1) תפקידיהם, סמכויותיהם, התנהגותם וענישתם של סוהרים ואנשים אחרים העובדים בבתי סוהר;
 - (2) טופס להצהרת מתגייס של סוהר ונוסח השבועה שיישבע;
 - (3) המקום שבו יגורו סוהרים;
 - (4) גיוסם, התגייסותם ושחרורם של סוהרים;
 - (5) מתן חופשה לסוהרים;
 - (6) תשלום מענקים והענקות, שכר הצטיינות ושכר התנהגות טובה לסוהרים וענינים הכרוכים בכך;
 - (7) השימוש בקנסות ובחילוטים שנגבו לפי פקודה זו;
 - (8) מקורותיה של הקרן הכללית של בתי הסוהר וניהולם ושימושם של כספים ששולמו לה;
 - (9) חובותיהם וסמכויותיהם של מבקרים רשמיים שאינם מבקרים רשמיים מכוח כהונתם;
 - (10) בדיקות רפואיות וטיפול רפואי של אסירים;
 - (11) מניעת מחלות מידבקות בבתי הסוהר;
 - (12) מכנם ותיאורם של תאי בידוד;
 - (13) דירוג בתי סוהר;
 - (14) משמורתם הבטוחה של אסירים, מיונם, שעות עבודתם, דרכי עבודתם, הפרדתם, תפריטם, בגדיהם, מחייתם, הדרכתם, משמעתם, החזרתם למוטב, שחרורם והטיפול בהם, לרבות יחס מיוחד;
 - (15) קביעת חפצים אסורים, החרמתם וכל עשיה בהם;
 - (16) כל ענין אחר שפקודה זו מורה שאפשר להתקין לו תקנות וכל ענין אחר שיש להסדירו לשם ביצועה היעיל של פקודה זו, שלומם ויעילותם של סוהרים, ניהולם הטוב של בתי סוהר ומשמעתם ומשמורתם הבטוחה של אסירים בתחום בתי סוהר ובשעת עבודתם מחוץ לתחום בתי סוהר.
114. (א) הנציב רשאי, באישור השר, להתקין תקנות לענינים אלה:
- (1) משמעת השירות;
 - (2) העלאת סוהרים בדרגה;
 - (3) השמירה על כספי ציבור ועל אפסגיה שניתנו לשימוש השירות;
 - (4) כל ענין אחר שבו ניתנו לו סמכויות לפי פקודה זו.

- (ב) בכפוף להוראות פקודה זו ולכל צו או הוראה של השר, רשאי הנציב לקבוע –
- (1) הוראות שיחייבו כל סוהר;
 - (2) הוראות לסוהרים בנוגע לעניני גיוס, שחרור, הדרכה, נשק וחגור, כיגוד וציוד, מגורים, מיון, שירותים מיוחדים, הצבה ופיקוח;
 - (3) הוראות אחרות לסוהרים, כפי שיראה מתאים, כדי למנוע הזנתה או שימוש לרעה בתפקיד ולהגביר את היעילות ואת המשמעת.

תוספת

(סעיף 15 (ב))

תעודה רפואית

אני, הח"מ....., מעיד בזה כי ביום..... לחודש..... שנת.....
 בכית הסוהר....., בדקתי אישית את....., אסיר בכית הסוהר האמור, וכי
 האסיר האמור חולה במחלת נפש *..... ומן הנכון לפקח עליו ולכלאו לטיפול
 ולהשגחה. הגעתי למסקנתי זו על יסוד העובדות הבאות:

1. עובדות שנוכחתי בהן אישית: **.....
2. עובדות אחרות (אם היו עובדות אחרות) שאחרים הודיעו לי עליהן: ***.....

ניתן היום.....

.....
 רופא בית הסוהר

* ציין את המחלה
 ** ציין את העובדות
 *** ציין את הידיעות ושמות המודיעים

יעקב ש' שפירא
 שר המשפטים

לוח השוואה

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
102 רישה	32 רישה וסיפה	שם	1
(3)—(1)102	(3)—(1)32	100,78,76 ,1	2
(4)102	(A)32	69	(1)3
(6),(5)102	(5) , (4)32	הושמט	(2)3
(8),(7)102	(6)32	70	4
(36)—(9)102	(34)—(7)32	71	(3)—(1)5
103	רישה (1)33	72	(7)—(4)5
104	(1)33	73	6
הושמט	(2)33	74	(5)—(1)7
105	(3)33	75	(6)7
106	(4)33	הושמט	8
107	(1)34	76	9
108	(2)34	77	10
109	(4) , (3)34	78	11
110	35	79	12
101	36	(A),(B)80	(1)13
2	(1)52	(B)114	(2)13
3	(2)52	(A)80	14
6	53	81	15
(A)40 , 5	(1)54	82	16
111	(2)54	88	(1)17
4	55	90	(2)17
39 , 7	(1)56	89	(3)17
8	(2)56 רישה	91	(4)17
67	(2)56 סיפה	92	(5)17
9	(3)56	(A)83	18
(A)10	57	(B)83	19
(B)10	58	85	20
11	59	84	21
(A)14	60	86	22
13	61	87	23
14	62 מציעתה	93	24
15	62	96	25
(A)16 רישה	63	87	26
(A)16 סיפה	64 רישה	95	27
(B)16	64 סיפה	97	28
17	65	98	29
18	66	99	30
19	67	100	31

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
54	(2)83	25	(1)68
55	(3)83	הושמט	(2)68
56 רישה	84 רישה	26	(3)68
(2), (1)56	(2), (1)84	27	(4)68
(4), (3)56	(3)84	28	71 רישה ותנאי
(39)—(5)56	(38)—(4)84	29	71 מציעתה וסיפה
(40)56	(40), (39)84	28 סיפה	72
(41)56	(41)84	30	(1)73
57	85 רישה	31	(2)73
58	85 סיפה	32 רישה	74
59	86	34 רישה	(1)75
60	87	35	(2)75
61	89 רישה	34 סיפה, 35	(3)75
62	89 תנאי	37	76
63	90	33	(1)77
64	91	32 סיפה	(2)77
68	92	36	א77
(ב), 12	93 רישה	46	78
65, (א)15	93 סיפה	1	(1)80
66	93 סיפה	1, (א)41	(2)80
(6)—(1)113	VI—I (1)94	1, 38	(3)80
הושמט	VII (1)94	(ב)40	(4)80
(15)—(7)113	XVI—VIII (1)94	(ב)44	(5)80
הושמט	XVII (1)94	(א)44, 43—41	(6)80
(16)113	XIX, XVIII(1)94	(ג)44	(7)80
(8)113 סיפה	(1)94 תנאי	(ד), (ה)44	(8)80
(א)114	(2)94	51	(9)80
22	(1)95	52	(10)80
23	(2)95	47	(1)81
24	(3)95	48	(2)81
21	(4)95	45	(3)81
20	(5)95	49	(4)81
112	96	111, 50	82
הושמט	97	53	(1)83
תוספת	תוספת		
	ראשונה		

